

короната, и ѿ тѣрнали на главата му, коѣто свѣтила като слънцето, ѿтз многоцѣнните каменѣ цо имала. Дали му каминѣтз [фѣрната] на-мѣжественный Ѣктора, оукрашенз съ многоцѣнны каменѣ, и сосъ златенз маргарз, а покрѣво му былз ѿтз кожата Аспидова оукрашенз. Дали му и книгата Ѣмирова, коѣто имала написани бѣювете ѿтз начало, и разорѣнieto Троядско до край. Закачилз Александр да ѿ прочита, и оускарвилсе, но пакъ се зарадовалз, и рѣкълз: Ѣ колко юнацы се изгѣбили за една конѣща жена! Послѣ попыталз Началниците, и рѣкълз: гдѣ са гробѣвете на-юнацыте; а Началниците му ги казали. Тогава Александр ѿтсѣдналз, и ги прикадилз сосъ смѣрно и Ливанз, и рѣкълз съ велика скѣрвь: Ѣ мѣжественный ми Ахилеѣ, и Ѣкторе! ако бѣхъ вы намѣрилз живы, щѣхъ да вы почетѣмъ съ много дары, и щѣхъ да се радсвамъ на свѣтѣтз съ васъ: а сега понеже вы намѣрехъ оумрѣли, какво да вы даримъ, и да вы почетѣмъ. Нѣма дрѣга чѣсть на-оумрѣли те, Ѣсвѣнь смѣрно и Ливанз: Богѣвете да ви воздадатъ заради юначествата коѣто сте направили, както писѣва Ѣмирз.

### **АЛЕКСАНДРЪ СЕ ВРЪЩА ВЪ МАКЕДОНИА.**

Тогава Александръ събралъ войската си сичка, и царѣта та, кѣито былз зѣлз ѿтз западъ сосъ сѣбата си. Преминалз морѣто, и Ѣтишалз на мѣ-